

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt — k.
 Félévre . . . . . 5 —
 Negyedévre . . . . . 2 — 50
 Egy órára . . . . . 1 —
 Egyos szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közönmény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Felelős: K. Lajos Könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
 MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Névszerűségi díj: 5 kr. Nagyobb terjedelmű hirdetések díja külön megbeszélendő. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újságszám ára 50 kr. Nyilatkozatok, minden postai sorra 30 kr. Hirdetéseket felvételre a szerkesztőségbe és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz. alatt.) Kéziratok nem adóznak vissza.

Kossuth-szobor Debreczenben.

Főhívás a magyar nemzet, de különösen Debreczen város közönségéhez!

Azon fájdalom, mely bennünket, magyarokat a legnagyobb magyar, Kossuth Lajos halálával ért — semmiképpen nem enyhíthető. — Sokszor elmulasztottuk tartozásunkat leróvni vele szemben, de most már tudnia kell köteleességét minden magyar élő lénynek, még nélkülözés között is hozzon mindenki áldozatot.

Állítsunk szobrot Kossuth Lajosnak Debreczenben!

Debreczenben mondatott ki Kossuth Lajos által, az egybehívott országgyűlésen »Magyarország függetlensége« — mondta, hogy »Debreczen a magyarság és az ország szíve!« Legilletékesebb tehát Debreczen arra, hogy itt az akkori időkből elnevezett szabadság-terén, a nagytemplom előtt a szobor a nagy emberhez méltólag felállítassék.

A szobor alapjára a gyűjtést a helybeli lapok elfogadják, mit én ezennel lefizesett 100 frttal a »Debreczeni Ellenőr« szerkesztőségében megnyitottam.

Debreczen, 1894 márczius 21.

Tóth Béla,
 építész.

Kossuth halálára.

Sírhátok ti árván hagyatott nemzetek,
 Honunk lényei gyászba öltöztek:
 Legyenek az ő érette hullt könyek
 Emlékeztet fenntartó könyvek.
 Sziveteiket formáljátok oszlopoknak,
 Melyek betűi soha le nem kopnának!

Ur Isten! a kiért leküldtél mennyből,
 Kivételzetvén a romló testből:
 Hervadhatalant tégy az ő fejébe.
 Hervadhatalant tégy az ő fejébe.
 A dicsőség fedezze üdött porát,
 Dicsőült lelké néhai sátorát!

(231. dics. 4—5 v.)

PETŐFI SZOBRÁNÁL.

(Márczius 15-iki alkalmi beszéd)

A Budapesten tartott márcz. 15-iki ünnepély alkalmával Petőfi szobránál **ifj Komlóssy Arthur** joghallgató, városunk szülötte, mondott beszédet, mely a fővárosi sajtó általános elismerésében részesült. Mi e beszéd szövegét, melyet kivonatossan a budapesti lapok is ismertettek, kellő időben megkaptuk, de annyira igénybe volt véve lapunk tere a helyi események, a helyi és közel vidéki ünnepélyekről szóló referádák közlése által, hogy e szép és lelkes beszédet, melyben a valódi szónoklat gyöngyei csillannak meg, csak ma közölhetjük. Az ifjú srónok a következő beszédet mondotta Petőfi szobra előtt:

Polgártársak!

Dobjátok el most, kérék, szivetek fölcsinés érzelmeit, ne gondoljatok e napon a köznap, zürzavaros élet apró bajaira, kicsinyes küzdelmeire, emelkedjétek felül a kegyelet ez óráiban a jelennek talán sivar, talán örömtelt egyéni dolgain; tekintsetek szivetek legrejtettebb, legszüzebb mélyére s nyissátok meg azt most a multak iránti emlékezőnek, mert hősök emléke! Szent látományok tolnak előmbé e szókra s ellenáthatatlan erővel ragadják lelketeket magasabb eszmények, nagyobb gondolatok felé. Itt rajzanak lelki szemeim előtt a mult fölemelő, nagyszerű képei. Látom a magyar nemzetet, e maroknyi népet, mint ragaszkodók magasztos ideáljához, a szabadsághoz s évszázadokon át vérevel pecsételt alkotmányához. Látom közeledni az idegen zsarnokot, mint csap le orvul vérszomjas bosszúval a maga igazait feltékenyen őrzőre, mint akarja megfosztani életét

levegőjétől, a szabadságtól, látom, mint tiporja sárba a szent jogokat, mint ragadja el a szabadság zálogát, a magyar alkotmányt.

S látom, lelkesedve látom, hogy a maroknyi nép mint két föl elnyomói ellen, harcolni alkobzott jogaiért, mint száll síkra szabadságáért oroszlan-bátorsággal, mint küzd igaz ügyéért lángoló odaadással, mint védi meg legnagyobb kincsét, a nemzeti becsületét!

E dicső szabadságharc kiindulási pontja 1848 márczius 15-ke volt!

Ma 46 éve derült föl szabadságunk hajnala.

Majdnem egy félszázad választ el bennünket tőle, keső unokákat, a nagy naptól. — midőn megmozdultak a magyar szívek, megmozdultak oly hatalmas erővel, hogy fölébredt rá a nemzeti génusz, fölébredt és szabadságának öntudatára ébredt!

E nap eseményeit a bilincseitől megszabadított gondolat hajtotta végre s e gondolat szabaddá tett minden, minden intézményt széles e magyar hazában s e napot, 1848 márcziusának idusát, a magyar nemzet életének leghatalmasabb fordulójává tette.

S kik vitték véghez e fordulatot, — kik mozdították ki letargiájukból a szunnyadó magyar szíveket, kik ébresztették a nemzeti öntudatára Árpád nemzetét, kik szabadították fel a lenyűgözött gondolatot, kik hívták életre a haldokló szabadságot?

Az idők szelleme, a nagy idők szelleme megszülte az ő nagy embereit, előteremtette a nemzeti ügy hatalmas szószólóit, buzgó apostolait.

Az idők folyása egy félszázaddal előbbre rugott s a márcziusi ifjak halhatatlan gárdája véghez vitte azt, a mivel mások elemeltek emberek rengeteg tapasztalása, sorsdedett kebele nem mérészt volna megküzdeni. A márcziusi ifjak kiküldtették a magyar szabadságot, melynek érzete minden honfi kebelben elevenen élt, de a melyet a zsarnokság — a történelmi jogokat meghazudolva, vaskeggyel nyomott el s melynek nyilvánulását önkényes erőszakkal nygőzte le.

E proklamáció tettel volt akkor egyenlő! E nap eseményei: egy darab világtörténet.

Boldog, ki ezt megérte, mi utódok már elképzelné is alig tudjuk, de vessük szívünkbe e nagy nap emléket, úgy, mintha mindnyájan ott lettünk volna.

Mily lelkesítő, szentséges jelenet lehetett, midőn ez ifjak vezére, lelke, Petőfi Sandor, kinek érzalajkát itt bámulva csodáljátok, elszavalta e téren »Nemzeti dalát«, a szabad sájtó első termékét s midőn a tomboló óriási tömeg egy szívvel-lellekkel zugta rá minden versszak után, hogy »esküszünk!«

A kakas megszólalt, mivel hogy virradts hívo szavával milliókat kellett talpra; szavára akkor a nemzet nyilatkozott meg, az az eskü a nemzet esküje volt.

Midőn később vér kellett a zsarnokságnak s a magyar vérről szerzett hazája iránti szeretetét ezer év multán vérevel pecsételte, ő is, a »szabadságharc viharmadara«, ki egykor föleskette nemzetét, esatateren halt hősi halál. A nagy nemzeti küzdelem lángszivű dalnoká meghalt, kiesett kezéből a lanttal fölcsereget kard, de dalaiában emléke fennmarad, míg egyetlen magyar él Árpád hazájában. — A költő sirja jeltelenül domborul a csatateren, de sirja neki széles e haza; boruljunk le em éke előtt s áldó imádsággal kísérljük szent nevét. E koszoru, melylyel emlékének adozunk, halvány jelképe soha nem muló fényes hírnevének.

S ki volt az, a ki lángszavával s a tett érczesszejjével megmozdította az egész magyar földet, kinek intésére hadseregek nőttek ki a földből s kinek hívására hős lett a gyermekből is és erőt érzett magában az öreg, — kinek lángbuzgalmu vezérszavára a magyar nemzet, mint egy ember állott ki a zsarnok ellenel szemben: ő volt, a szent öreg s midőn legnagyobb nemzeti ünnepünket üljük, ne tegyük ezt a nélkül, hogy egy könnyűben kegyelettel ne adozunk a 92 éves, sulyos betegségben sínylő turini remete számára. — Kérjük a magyarok istenét, hogy őrizze meg áldásos életét s a mire mások lelkes örömmel, most aggóddó féltéssel kérjük az Egek Urát, hogy éltesse tovább az agg Kossuth Lajost!

S ha a gondviselés végtelen hatalmának úgy tetszik, hogy elvegye tőlünk nemzeti apostolunkat, büszkeségünket, a Kossuth Lajos dicső lelke, nagy szelleme, akkor is élni fog közöttünk örökké, mindörökké! . . .

Rég lezajlottak a dicső harcok, a diadalmas csaták, de márczius 15-ike, mint ezeknek kezdete, kiindulási pontja s mint a vér nélküli kiküldtött szabadság szent napja, örökké emlékeztünkbe legyen vésve; mindig erősebb, mindig nagyobb lelkesedéssel üljük meg e nemzeti ünnepet, merítsünk ama nap magasztos emlékeiből s amaz elmult harcok dicső győzelmeiből erőt, bizalmat a jelen küzdelmeiben, ragaszkodjunk ehhez a szép magyar földhöz, melyet őseink annyi száz éven át vérukkal áztattak; a nemzeti öntudat hatalmas erejével védjük meg azt minden ellenséggel szemben!

S mi ifjak, kiknek kezébe a jövő fejlődés záloga van téve, igyekezzünk az elődök, a márcziusi ifjak halhatatlan nyomdokaiba lépni, hassa át szívünket mindennél erősebben a nemzeti érzés, legyünk méltók a magyar ifjuság névre, melynek apáink annyi diadalt szereztek s akkor elmondhatjuk szabadságharcunk Tyrtausával, hogy: ha azok a »Régi szentek Mind elestek, Földült szobraik kövéből Új, dicső szentegyház épül!«

A gyászoló Debreczen. Városunkban, hol Kossuth Lajos működésének fenekortát élte, őszinte, igaz részvételt keltett a turini remete elhunnya. Városszerte kitéztek a gyászlobogókat, ott leng a fekete zászló a város házán is, Debreczen diszpolgárának halálát hirdette. Több helyen nemzeti színű lobogót tűztek ki, gyászfátyollal körül véve. A kirakatokban Kossuth arcképe s a lapunk által kiadott gyászjelentés látható. Gyász honol mindenütt, szivben, arczon, ruházaton. Egy nemzet fájdalma zokog e gyászban!

Az ev. ref. egyháztanács intézkedett, hogy ma este 8 órakor az összes tornyokban meghuzassanak a harangok. Érczenyélvük a legdicsőbb magyar halálát fogja elsiratni s a temetés napja is megkondulnak, tompa zugsálsal hirdetőn, hogy a magyar nemzet apját, Kossuthot viszik a temetőbe! . . .

A Rákóczi-harang nagy mély bugással siratja el, hogy a második Rákóczi is elköltözött! . . .

Városunk tekintélyes kereskedői körében mozgalom indult meg az iránt, hogy a temetés napján az összes üzletek zárva legyenek; a gazgár igazgatósága pedig elhatározta, hogy a temetés napján folyójutalja s fatyollal vonatja be a gáz-lámpákat.

A gyászoló Hajdúvármegye. Hajdúvármegye törvényhatósági bizottságának tagjai mozgalmat indítottak meg az iránt, hogy szombaton, f. hó 24-én, rendkívüli megyei közgyűlés tartassék, melynek tárgyai lennének: koszoru-küldés Kossuth ravatalára (a koszoru elküldése iránt különben máris intézkedett az alispán), küldöttség küldése a temetésre, ha itthon temetik el Kossuthot, kérelem intézése az országgyűléshez az iránt, hogy Kossuth emléke törvényzikkbe iktatassék.

Kossuth temetése. Hiteles forrásból úgy értesülünk, hogy a nemzet nagy halottját valószínűleg hétfőn, a felfutás ünnepének második napján, temetik el. Ha a szent hamvakat nem hoznák haza, az esetben Genuában, vagy Turinban temetik el. A képviselőház a g y p e n t e k e n tart ülést a temetés tárgyában. (Olyan fele értesítéseket is vettünk, hogy Bécsben nem igen akarnak beleegyezni abba, hogy Kossuth iránti kegyeletét a lehető legnagyobb mértékben fejjeze ki a törvényhozás. A miniszterelnök úgy nyilatkozott bensőbb környezetében, szóba kerülve a bécsi ellenzés, hogy »m e g l e s z t e k v e l e m e l é g e d v e.« E nyilatkozatot még nem tudjuk mire magyarázni, de hisszük, hogy sikerült neki oly módozatokat találni, melyek nem fogják sérteni a kegyeletet; vagy ha ez nem sikerült volna: akkor is tudni fogja teendőjét.) Terve van vére, hogy Kossuth a nemzet halottjának nyilvánításának, a képviselőház költségén temetessék el, a ravatalra a képviselőház küldöttségileg helyezzen koszoru s emléke törvényzikkben örökíttessék meg. Majd meglátjuk, hogy mi lesz ezen tervezetekből; de nem tanacsoljuk senkinek, hogy a nemzeti gyász és kegyelet utjába álljon, mert abból nagy baj lenne! . . .

Az orsz. függetlenségi és 48-as párt küldöttségileg képviselteti magát a temetésen. A küldöttség vezetője Bartha Miklós képviselő lesz, a ki emlékbeszédet tart. Veress József függ. képviselő és lelkesz pedig imát mond a ravatal felett. A kik koszorut akarnak küldeni a ravatalra, sziveskedjenek ebbeli szándékukat vagy a Turinban lévő képviselőkkel (például Helli Ignácczal és Lukáts Gyulával), vagy pedig Bartha Miklós és Papp Elek képviselő urakkal — Budapestre — sürgönyileg tudatni. Az orsz. függetlenségi párt küldöttsége p-nteken este, vagy szombaton reggel utazik Turinba. De nem lehetetlen az sem, hogy Kossuthot (kinek koporsóját egyelőre a turini Pantheonban, a dicsőség csarnokában helyezik el) haza hozzák.

A debreczeni függetlenségi párt intező bizottsága ma este 6 órakor a függetlenségi kör helyiségében ülést tart, elhatározandó, hogy miként adjon kifejezést mely gyászának. Kertész János ur, a függetlenségi párt elnöke, már ma d. e. sürgönyileg fölkérte Lukáts Gyula képviselő urat, hogy a debreczeni függetlenségi párt nevében helyezzen koszorut a ravatalra, a függetlenségi kör, melynek erkélyén szomoruan leng a fekete zászló, szintén nem fog késmi gyászának kifejezésével.

A kik Kossuth temetésére el akarnak utazni, szintén sürgönyileg sziveskedjenek ezen szándékukat Bartha Miklós, vagy Papp Elek képviselő urakkal tudatni, kiktől részletesebb tudósítást nyerhetnek a módozatok felől.

A debreczeni kereskedői ifjak önképző egylete borostyán-koszorut küld Kossuth ravatalára, melynek fehér szalagján a következő fölirat olvasható:

»Kossuth Lajos nagyhazánkfiának — a debreczeni kereskedői ifjak önképző egyeülete.«

Debreczenből egész koszoru erdő indul utnak Nagy a mi gyászunk!

Szivesen letépnek a nyíló tavasz minden virágot, örömmel áldoznak föl erdőink zöldülő lombjait, balzsamos füveinket mind elküldönek: ha ezekenk gyógyereje s illata visszaadná Őt nekünk!

Márk Endre beszéde. Debreczen sz. kir. város mai közgyűlésén, mely a Kossuth halálhíre miatt elnapotatott, Márk Endre bizottági tag, gróf Deegenfeld József főispán kegyeletes szavai után, melyekben a legnagyobb tisztelettel emékeztet meg a nemzet nagy halottjáról s e szavak könyvekre falkasztották a bizottsági tagokat, a következő beszéd t mondotta:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Bár a sors napok óta készítette elő az egész nemzetet arra, hogy megrendítő fájdalom mér reá és bár a nagy szenvedőnek az élettől megváltás jótéteménynek nevezhető, mi a kik ma ide e nemes városnak több rendbeli ügyek elintézésére lettünk összegyűlve, bizonynyal mindnyájan átvagyunk hatva a mélyen megrendítő és az egész nemzetet ért gyászos eset első hatása alatt azon tudattól, hogy most, midőn az egész ország gyászba borult, nekünk, Debreczen város polgárainak, mely Debreczen Ő a magyar nemzetnek immár legideálisabbá vált alakja akkor, a midőn Magyarország kormányzója volt, az »ország szívének« nevezte, a kik Kossuth Lajos nevét mindég az áhitat különös nemével emilittük, a kik őt csak nem régen a lelkesedés legnagyobb hevében egyhangulag városunk diszpolgárává választottuk, — most midőn — az egész nemzet — az ő ravatala felett sir és jajgat, mint az árván maradt gyermek, a mikor nem csupán maga e gyászoló nagy család, a magyar nemzet, de az egész művelt Európa figyelme a nagy nemzeti halott felé irányul, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy e város törvényhatósági bizottsága bármilyen nagyfőhatóságnak látszó helyiérdékű ügyei felett nyugodttn és higgadtan tanácskozassunk.

Ugyanazert indítványozom:

Mondja ki a tisztelt közgyűlés, hogy a mai napra összehívott közgyűlést elnapolja.

Mondja ki, hogy a mai közgyűlést csupán a magyar nemzet nagy halottja, Kossuth Lajos emlékére szenteli, Kossuth Lajosnak, e város diszpolgárának emléket fájó szívvel vett halála folytán jegyzőkönyvileg megörökíti, a gyászoló családhöz részvét-táviratot intéz, az összes városi középületekre a gyászlobogókat kitézeti, a nagy halott ravatalára a város törvényhatósága nevében koszorut helyeztet el s

ennek elhelyezése céljából, bárhol temet-
sék is el, a temetésre küldöttséget menezst.
A küldöttség számának és tagjainak meg-
határozását a városi tanácsra bizza.
Ajánlom indítványomnak hozzánk is egy-
dül méltó e g y a n g u l a g leendő elfoga-
dását.
Igy is mutassuk ki azt, hogy Kossuth ha-
lála pártkülönbség nélkül az egész nemzet vesz-
tesége!!!
Az indítványt, mint lapunk déli kiadásá-
ban már említettük, egyhangulag elfogadták s
a város atyái könnyezve oszoltak szét, gyá-
szolván a magyar nemzet atyjának elhunytát.
Multis ille bonis flebilis occidit. . .

A Debreczen mai számát két felé,
illetve három felé osztottuk. Nem volt ahoz
erők, hogy előre összeállítsuk az alkalmi lap-
ot, még a betegség folyama alatt, mert mi
biztunk a nagy beteg fölgógyulásában s az
utolsó perczig reménykedtünk; nem is akar-
tuk a szomorú eshetőséget üzleti czélokra ki-
szakmányolni; de midőn ma hajnalban meg-
érkezett hozzánk Turinból a kétségbe nem
vonható gyászhir: azonnal intézkedtünk, hogy
mely és igaz fajdalmunkat olvasóinkkal tud-
dassuk. Korán reggel gyászjelentés formájában
adtuk hírül a nemzet nagy veszteségét, dében
megjelentettük lapunk szokott formájának fele
részét, a másik felét pedig, mely a legújabb
intézkedésekről is szól, most e lapon veszik
olvasóink. Könyveket lehetne most írunk, de
könnyezve egy egyszerű lapot is alig tudtunk
megírni!

Határidő-naptár.
Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy-
gyereket Otthonában.
Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden
vasárnap d. u.
Szinhat előadások kezdete este 7 órakor.
Munka-tanítás a kézügyesítő egyesület iskolai
műhelyében, szerdán és szombaton d. u. 3-5
óráig.
Márc. 25. Az „István-malom munkásai ön-
képző körének közgyűlése. D. u. 3. ó.
Márc. 26. A munkás „dalegylet dalestélye a
Margit-fürdőben.

A hadsereg új ruházata. A had-
viselés fokozatos tökéletesítésének egyik leg-
fontosabb kérdése: a katonák ruházatköze fog-
lalkoztatja most a katonai intéző köröket. Az
új fegyverrel való felszerelés túlnagy terhet
rak a gyalogos katonára, a ki maholnap a sok-
féle felszereléstől mozogni is alig tud. A fegy-
veres teher mellett nagy alkalmatlanság a gya-
logos katonának a szűk nadrág, a mely nyá-
ron a testhez tapad és akadályozza a mozgás-
ban, telen pedig a legjobb hideg-vezető. — De
nemcsak a nadrág, hanem a teli köpeny is tel-
jesen czélszerűtlen. Az izléstelen szabású, hé-
leletlen köpeny a hideg ellen nem véd, a gyá-
korlatban pedig meglehetősen akadály. Az intéző
körök első sorban ezt a két ruhadaratot akar-
ják mással helyettesíteni. — A szűk nadrág
helyett bő pantallónadrágot akarnak a leg-
enyésnek adni. Az egész egyenruha szürke
posztóból lenne s valamennyi gyalogos ezred
zöld hajtókát kap, amilyen ma a vadászoknak van,
megkülönböztetésül minden ezred legénysége a
sapka felső gombján viselné az ezred számát.
Az új köpenynek két része lesz, a felső kis
kabát és a rágomolható alsó rész. Ezt az al-
sót részt amiatt választották külön, hogy így,
ha nincs nagyon hideg, ne legyen szükség az
egész nagy köpenyt czipelni. E két nagyobb
ruhadarabon kívül megváltoztatják a mostani
csattos nyakravalót és az ujjatlan keztyűt is.
Az átalakítás azonban még csak néhány év
mulva történik meg, mert a mostani egyenru-
hából még igen sok van raktáron. Egyes csa-
patok már a jövő évben új egyenruhát kap-
nak. A legénységgel azonban már most meg-
ismertetik az új egyenruhát. Ennek az újítás-
nak különben maga Vilmos császár is nagy
híve, aki szintén óhajtaná, hogy a német had-
sereg mielőbb új egyenruhát kapjon. A császár
Bismarck herczegnek is bemutatatta már az új
uniformist. Friedrichsruhába ugyanis két,
tejjesen az új egyenruhába öltözött katonát
vitt magával s a herczeg határozotlan
meg volt elégedve az új uniformissal.

**A belügyminiszter a difterit-
tis ellen.** Hieronymi belügyminiszter hosz-
szabb tanulmány után elhatározta, hogy az
országban annyira dühöngő difteritisz ellen a
legszigorubb intézkedéseket rendeli el. Így meg-
hagyta az összes törvényhatóságoknak, hogy
minden egyes csetről értesítsék legalább is
két heten belül a belügyminisztériumot, mely —
mihelyt valahol nagyobb mérvben fellép a dif-
teritisz, — azonnal kiküldi a szükséghez ké-
pest közegészségügyi felügyelőt, vagy járvány-
orvost a szükséges fertőtlenítő gépekkel.
Téglási hírek. Csapó Péter volt
debreczeni s. lelkész, megválasztott téglási
lelkész tegnap délután egy négytagú küldöttsé-
g kereste fel városunkban, meghívandó új
állásának elfoglalására. A küldöttség tagjai
voltak Olah Gyula közs. jegyző, Veres Meny-
hert tanító, Kemecsey Balint főbíró és For-
gács Gabor egyházi gondnok. Csapó Péter
új állását csak akkor foglalta el, ha az elhalt
lelkész özvevényének ügye véglegesen rendezve
lesz. F. hó 18-án volt Téglásan a tanító vá-
lasztás. 31. pályázó közül Veres Vil-
mossal töltött be a megüresedett tanítói
állás.

Országgyűlés.
— A képviselőház ülése márcz. 20-án.
A képviselőházban tegnap Papp Elek a
függetlenségi párt nevében tiltakozott Eötvös
Károly eljárása ellen, ki a Kossuth könyvtár
gyűjtését a párttal nem tudatta.
Szerinte az alapító levélen hamisan van
bejegyezve a párt.
Herman Ottó kijelenti, hogy irokek seho-
va sem küldtek, mivel Kossuth bizalmas leve-
lében kikötötte, hogy a gyűjtést a legszűkebb
körben eszközöljék.
Magán uton megmondta Jusztinak, Szlu-
hának. Herman folytonos zajban beszélt.
Horánszky kijelenti, hogy a nemzeti párt
sem kapott ívet, csak privátim adakoztak.
Juzth Gyula elmondja, hogy Hermann
csak két nappal a gyűjtés befejezte előtt tu-
datta a gyűjtést.
Ekkor már az összeg nagy része meg
volt. Ekkor is kikötötte a Kossuth levelere hi-
vatkozva, hogy a párt elé ne vigyék a gyűjtés
ügyét s így ő csak egyénileg adakozott.
Tiltakozik az ellen, hogy tendenciózusan
a párt megszűntetésére állítsák azt az alapító
levélben, hogy a függetlenségi pártból csak
ketten adakoztak. Megbotránkozásának kifeje-
zésére nem talál szót.
Podmaniczky Frigyes br. kijelenti, hogy a
kormánypárt sem kapott ívet s egyesek mint
magán emberek írtak alá a pártból.
Horváth Gyula a haldokló iránti kegye-
letből kéri a házat, hogy e kérdés felett tér-
jen napirendre.
A ház Horváth Gyula indítványát helye-
léssel fogadta.
Visontai Soma beszélt ezután személyes
kérdésben s a Drakulits Pál vádjait utasította
vissza.

BELFÖLD.
**Főügyész helyettesből minisz-
teri tanácsos.** Jekelfalussy Lajos miniszteri
tanácsos helyébe, ki nyugalmra vonul, hir
szerint dr. Havass Imre budapesti főügyési
helyettes fogják kinevezni.
**A király és a liberális nagy-
gyűlés.** Wekerle miniszterelnök már érte-
sítette a liberális nagygyűlés elnökét, báró
Orczyt, hogy ő felsége Cap-Martinban kelt leg-
felsőbb kezirataban kifejezte köszönetet a
gyűlés hódoló felirata fölött.

KÜLFÖLD.
Anglia örege. A kéréllhetetlen öreg-
ség, amely senkivel sem alkuszik, követeli a
jussát Anglia örökifjú nagy öregén, Gladstone-
on is. Egy angol újságíró, aki nemrégiben
látta Brightonban, azt beszéli lapjában, hogy
Gladstone legutóbbi betegsége sokkal komo-
lyabb, amint azt családja és orvosai feltűnté-
tik. Öreg csontjai alig bírják már a lábán,
mint a csiga úgy mozog s csak arcvonása
és kifejező szemei a régiek. Nem hiszem,
hogy Gladstone még egy ilyen betegséget ki-
birna, így végzi az Independent tudósítója
erdekes közleményét.
Kormányválság Szerbiában. Belg-
rád, márczius 19. A kormány napjai meg-
vannak számlálva. Mindenféle arról beszélnek,
hogy Szimics visszatérése után a miniszter-
elnök beadja lemondását s vele együtt az
egész kormány vissza fog lépni. A király hir-
szerint Mijatovics mostani pénzügyminisz-
ter, vagy Ribarácot fogja kabinetalakítással
megbizni.

**A kézdívasárhelyiek Kossuth-
nál.** A Székely Híradó-ban dr. Banffy Zsig-
mond, a kézdívasárhelyi küldöttség egyik
tagja, érdekesen írja le a Turinban tapa-
ztatott, a küldöttség megérkezése előtti napon
végeztek a betegen az operációt, mely Bassó
dr. nyilatkozata szerint jól sikerült. Lukács
Gyula orsz. képviselő eszközölte ki a küldöttsé-
g fogadtatását Kossuthnál. Lukács általában
annyi szolgálatot tett a küldöttségnek az
utazás és fogadtatás a'tt, hogy mindnyáju-
kat hálára kötelezte. Mivel a kormányzó sze-
mélyesen nem fogadhatta a kézdívasárhelyie-
ket, azért Kossuth Ferencnek nyújtotta át
Molnár Józsiás képviselő rövid beszéd kísé-
rétében a diszpolgári oklevelet. Az üdvözlétre
Kossuth Ferenc választott tősgyökeres magyar
beszédet. A beszédben kiemelte, hogy Kézdí-
Vásárhely hazafiságáról ugy a multban, mint a
jelenben teljesen meg van győződve, a város
polgárságának hazafiságát igazolja a multban
Zsigmond, Mátyás király, Báthory Zsigmond, Beth-
len, Bocskay adomány-levele és a közelmultban
igazolja a város polgárságának hazafiságát a
szabadságharcz. Jól tudja azt, ámbár gyerek
volt, hogy Kézdí-Vásárhely volt központja azon
szabadságharcnak, melyet az elhagyott Erdé-
lyben Háromszék-m. vívott az osztr. s muszka
seregekkel szemben; jól tudja azt, hogy midőn
az országban fegyverhány volt mindenfelé,
Kézdí-Vásárhely volt az, mely ágyu, löpor, go-
lyógyárt létesített. Kézdí-Vásárhely város ha-
zafias polgársága iránt mindig tisztelettel és
bámulattal viseltetett, de tovább megy, mivel
a székely egymást atyafinak tekintik, ő is ma-
gát, atyját és családját a székelyekkel atyafiság-
ban levőknek tekintik, mert Kézdí-Vásárhely
környékén létesült az atyjáról elnevezett Kos-
suth-huszár-ezred. A megtiszteltetést, melyben

Kézdí-Vásárhely polgársága részesíti atyját, kö-
szönettel fogadta. Kossuth Ferenc hosszasan
elkérdőzködött a város viszonyai, anyagi hely-
zete, a székely kivándorlásról és minden tekintet-
ben bámulatra méltó tudást és ismeretet áruít el.
Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Nyilt-tér.

A M. K. Államvasutak gépgyára.
Gőzcseplőgáz-iturák,
hengerkazános
lokomobilok
szalmakazalozógépek.
gőzkukoriczamorzsolók, Stibor-körfűrészek
mindig csak 60
A M. K. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRA ve-
zérigénykönyvének Budapest VIII. József u. 8. út
41. sz. a. rendelendők meg.

Felhuzó gépek Wertheim F. és Társa
cs. és kir. udvari szá-
lító.
Első osztr. cs. k. szab.
minden alakban pénzszekrény és
szabadalmazott biztosíték-elő-
készületekkel. 34
WIEN,
Képes árjegyzékek ingyen. IV., Louisengasse Nr. 6.

50 év óta sikerrel használtatik!
Szeplőket és májfoltokat
valamint az összes **bőrtisztítálatanságokat**
eltávolít biztosan az
Eszéki Spitzer-kenőcs
és az **Eszéki Szalvator-szappan.**
Valódi minőségben csak a **DIENES G. J.-féle** gyógyszerárban
ESZÉKEN, felsőváros.
1 tégely valódi Spitzer-kenőcs 35 kr. | 1 darab valódi Szalvator-Szappan 50 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz 40 kr. | 1 doboz valódi lyoni rizspor 3 színben 50 k. s 1 ft.
FIGYELMEZTETÉS!
Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el-
vannak látva és kérétek a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt
és szappant kérni és elfogadni.
(155.)

Máriaczei gyomor-cseppek
kivalóan előnyös hatásu, felülmulthatatlan s általánosan ismert házi- és népszerű a gyomor mindenmü betegségeiben.
Számos betegség ellen kiváló hatásu így: **étvágytalanság, gyomor-
morgyengés, felfuódás, rossz lehellet, savanyú felbőfogs, kólika-
undor és hányás, túlságos nyálkásodás, sárgaság, szóval a gyomor bár
mely betegsége** lehet következtetni.
De a **fejfejtás** — ha a gyomortól ered — a **gyomor túlterhelése**
étellel vagy itallal, **gilizta, lép, máj s aranyeres bántalmaknál, mint ki-
próbat segélyeszköz használtatik.**
A fenn jelzett betegségeken a **Máriaczei gyomor-cseppek** sok
éveken át a **legjobb sikerrel használtott**, mit a százakra menő bizo-
nyítványok igazolnak. Ára üvegenként használati utasítással 40 krajczár. Kettős
üveg 70 kr. Központi szétküldés **RRÁDY KÁROLY** gyógyszerárta Kremsier-
ben (Morvaország). Kérétek a védjegyre és az aláírásra ügyelni. Csak az oly-
cseppeket kell elvenni, mint valódiakat, melyeknek csomagja egy zöld vonalón
«a valódiság bizonyosága» szavak vannak felírva. Ugyanaz a vonal aláírásommal
is el van látva. **Valódi MÁRIACZEI GYOMOR-CSEPPEK kaphatók:**
Debreczenben: Mihailovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla,
Tóth Béla és Balázs Ödön; **Ér-Mihályfaiban:** Mátray István; **Dioszegben:** Vaday
Ignác, **Hadházon:** Farkas Ödön, **Hosszú-Pályiban:** Sárosy Imre, **Kabán:** Horváth
Kálmán gyógyszerész uraknál.

253/1894. v. k. sz.
Árverési hirdetmény.
A debreczeni kir. bjtörősnak 3118/1894.
p. sz. végzése folytán közhírre tétetik, mi-
rint Podvinecz és Heisler czég részére Tinka
Ferencz, debreczeni lakostól 561 fit 46 kr
tőke, ennek 1893. évi nov. hó 5-ik napjától
számítandó 6% kamatai és eddig összesen 59
frt 52 kr perköltés erejéig 1894. évi február
hó 9-én bíróság lefoglalt és 1100 frtra becsült
cséplőgép, motor és kazánokból álló ingóságok
1894. évi márczius hó 28-án, d. e. 9 órakor
kezdetét veendő és kis-várad-utcán, 2159. sz.
háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen
a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés
mellett, szükség esetén becsáron alóli is el fog-
nak adni.
Debreczen, 1894. évi márcz. hó 12.
Török Péter
bírói kiküldött.

Árverési hirdetmény.
A „Takarék és hitelinté-
zet részvénytársaság“ Zalog-
házában az 1893 év október
havában elzalogosított, illetve
1894 Január végéig lejárt
21892—24,612, továbbá 14,874
számu zalog-tárgyak közül
a melyek ki nem váltattak,
vagy meg nem hozsabitattak,
f. 1894 év április 5-én d. u.
2 órakor a zalogház helyisé-
gében elárvereztetnek.
A „Takarék és hitelintézet részvény-
társaság“ igazgatósága

XXVI.
Előzetes
helyben, vagy
egész évre
Félévre
Negyedévre.
Egy óra
Egyes
A lap szellemi rész-
amny a szerkesztő
bermennyi
Előzetes
Teljes K. Lajos
és a kiadóhivatal
A függő
Abban
egész magy
lagnak min
érte, első so
és 48-as pá
mindig hiva
mellett.
A de
ségi és 48
sága tegne
tott a függő
nácskozandó
nak mily fo
A veze
párttagok m
a párt nevé
nek a rava
mint említe
gönyileg int
elnök ur sa
tézó bizotts
továbbá, ho
Kossuth csa
szerkesztésé
egyik jegyző
Elhatáro
gileg kép
bárhol legye
E határo
lottak meg,
hogy Kossu
II-ik Rákóc
magyar nemz
részesítendő,
Sürgős kérvé
képviselőháza
a nemzet
emléke küld
kiltessék, ha
szállítassanak
temetlenségé
sére Dr. Na
képviselőháza
Thaly Ká
orsz. gyűl. k
A képvis
ken, ülést
nyünk is. Sz
viselőház ne
nemzet óhaja
A Kosst
vét-irat, mel
rinba, egész
leg hangzik:
Méltóság
Turinban
A halha
vezér monda
és az orszá
a városról, m
dott Hazánk
És e sz
csapás sulya
Gyászol, lélek
és Debreczen
A főgyűl
hatalmas szá
zugalmas vissz
gásunk, jaijsz
lenség templo
gésével: mert
ról a legénye
ságban ragyog
Nagy Isté
a legnagyobb
elköltözött...
A debrecz
párt mély gyá
meg, hogy p